

קנה, קנה, ישראל!

אנינייטעם הביים הפוקדים את חנויות המעדנים בצפון תל-אביב, אינם מעלים כלל ברעם כי הם משלמים מאות אחוזים יותר, תמורת מיצרכים שניתן להשיגם באיכות דומה או אף משופרת, מתוצרת הארץ.

קחו למשל את הצלף, תבלין הכרחי להכנת סטייק שטארטאר. חפיסה של צלף יבוא עולה 8 לירות. צלף ישראלי בעל איכות זהה, מחירו לירה אחת. או למשל, גבינות. היבואנים מוכרים כאן גבינות צרפתיות העלות בחנות בצרפת 2 פרנק, במחיר של 18—15 לירות! ואמנם נכון כי גבינות רבות מתוצרת הארץ אינן משתוות בטיבן לתוצרת הצרפתית, אך כמה סוגי גבינות של תנובה ושטראוס (כמו קמחבר ולימבורג) — משתוות בהחלט לרמה הצרפתית ועלותן עשרה אחוזים בלבד ממחיר הגבינה המיובאת.

בירה חבבי הישראלית נחשבת כבירה טובה בהחלט. נכון כי למי שרוצה לשתות את הגינס השחור, אין ברירה והוא נאלץ לקנות יבוא. אבל מדוע לשלם 3 לירות תמורת בקבוק של בירה רגילה מיובאת, שמכבי משתווה לה בטיב ומחירה מחצית? כך גם בשינקן. קונים משלמים פיישלושה תמורת שינקן מיובא בקופסאות, כאשר השינקן הישראלי משתווה לו והאף עולה בטיבו על היבוא — ומחירו כשליש ממחיר השינקן המיובא.

יין, למשל, אם דוחשים 40 לירות לבקבוק מוטון רוטשילד, אפשר להבין, אבל כאשר ישראליים משלמים מחיר כזה עבור יין רוזה איטלקי פשוט, אשר איכותו נופלת בהרבה מאיכות הגראנאט, או שושנת הכרמל, העולים כ-6 לירות הבקבוק — זאת איאפשר להבין! כך גם לגבי השוקולד. נכון כי השוקולד השוויצרי המעולה עולה על הישראלי, אבל לרוב קונה הישראלי שוקולד אנגלי או גרמני במחיר של 4.5 לירות החפיסה, במקום מכסימום של 2 לירות, לתוצרת עלית הטובה יותר. ואולי השיא הוא כאשר הישראליים קונים הסילונים (שרימס) יבוא, בעוד שהחסיי לונים הישראליים מבקשים בעולם כולו, בקצרה, לא כל המיובא טוב יותר — אך ודאי שהוא יקר יותר.

האחים מנדלבוים

לגביהם, נוצר כאשר באנו אנו והכינו כאן שורשים קבועים. כאשר שימחה אומר אנו, הוא מתכוון לחברה שהקים, בשם אחינפא, אשר, לדבריו "זוכה לאימון מצד הפקידות הממשלתית".

ובכן, כאשר יש למשקיעים מנהל עם "אימון מצד הפקידות הממשלתית" הם משקיעים בכל מה שקשור בתחומים עליהם משיגה בעל האמון בהם. כמו, למשל, מגר דניית עוגות ומינימאפה בירושלים בשם אורה, או קריה תעשייתית בירושלים, בה שוכנו 50 מיפעלים שונים. הייפאל, איפוא, כי חוק שנים ספורות הגיע מחוזרה של החברה 30- מיליון לירות?

כל מי שחשבי ישראלים כי אם יש שני אחים, שהאחד מהם תעשיין והשני פקיד בכיר במשרד המיסחרי-התעשייה, או הדבר מפי ריע לתם להתקדם בחיים — טועה טעות מרה. הדוגמא של האחים שימחה ומשה

שימחה מנדלבוים זוכה לאמון

משה מנדלבוים מיועד למנהל כללי

מנדלבוים — תוכיח. שניהם דוקטורים. שניהם מוכשרים. שניהם מתקדמים ב" תפקידים. האחד בממשלה, השני בסקטור הפרטי.

האח החשוב והבולט מביניהם הוא, כמו בן, ד"ר משה מנדלבוים, המישה למנכ"ל מישרד המיסחרי-התעשייה והמיועד להיות מנהל כללי. עד לפני שנים אחדות היה רק מנהל חטיבת המזון, אולם לאחרונה התמנה כמישה למנכ"ל, מפקח על המהיר רים ואחראי לכל הבינויות של חוסר הפיקוח על העלאות מחירים. ביוניונות, מ נקודת-מבטו של הצרכן, אבל מנקודת המכט של התעשיינים, משה מנדלבוים הוא דווקא בסדר גמור. הוא מבין אותם היטב. וכיצד לא יבין, כאשר יש לו אח תעשיין במשפחה?

האח אף הוא דוקטור, שימחה שמו. כל זמן שאחיו היה פקיד לא גבוה, שהה שימחה בארה"ב. והנה, בדרכו עם עלייתו של האח משה לגדולה, חזר שימחה לארץ, ומי פונה אליו אם לא משקיעים זרים שהשקיעו בארץ כמה מיליוני דולרים? ומדוע פנו אליו?

כפי שסיפר בשעתו שימחה עצמו: "ב" מיקרים רבים הם נחלו אכזבה ורשמו תפסידים. מסתבר כי בעורכיהם היתה שיי טת-קשר שלא ענתה על הצרכים... המיסנה.

עסקי גולן

מעולם לא היה מצבו של מנחם גולן טוב יותר, טוענים נציגיו בישראל, המרר אים כי מאז המלחמה החזיר חובות ב" מיליון לירות, ועוד ידו נטויה. השמועות על ההתערערות-כביכול של עסקיו, טועי נים אותם נציגים, נובעת מכך כי בעת המלחמה שהה גולן בארה"ב, שם עסק בהשלמת הגירסה האנגלית של קזבלן, ולא נמצא בארץ נציג ישישיב לנושים. אר לם מאז השתלט על המצב, וההכנסות השוטפות והצפויות עתידות לעלות על ההתייכויות. בין ההכנסות הצפויות: רבעי מיליון לירות מהטלוויזיה הישראלית, ש" קנתה עשרה סרטים ישראליים שעשה; 100 אלף דולר הכנסות צפויות, המובטחות בחוזה ממפיצי הסרט מזכת הכביש; 175 אלף דולר צפויים ממכירת הסרט קזבלן, שזכויותיו נמכרו ב-350 אלף דולר. לפני פרוץ המלחמה השקיע גולן בסך

מפיק גולן סרטים על הטולם התחתון

הכל כ-6 מיליון לירות. בקולנוע ירון 1.5 מיליון לירות (בשותפות עם האחים אלה), בקולנוע אודלי מיליון לירות, בקולנוע כלל בירושלים 150 אלף לירות מיפרעות על החשבון. כן עלתה הפקת קזבלן כ-2 מיליון לירות. עוד כמיליון ורבע לירות השקיע באבוא"ב-נאח (הפקה עלתה 700 אלף לירות, והצגת הסרט תחודש בחופש הגדול), ובחוזים בילעדיים להקרנת סרי טים בקולנוע הוד או בסנימורה.

מול ההתייכויות אלו מציג גולן את ההכנסות מקזבלן — 2.5 מיליון לירות ב" ארץ, 350 אלף דולאר בסך-הכל מחו"ל, שהם כ-2 מיליון לירות, והכנסות מהפצת סרטים. גולן הוא המפיץ הבילעדי של סירטי מ.ג.מ., והוא משלם להם תמורת ההפצה 75% מההכנסות. בשנה הראשונה להפצה היו ההכנסות 1.5 מיליון לירות, וחלקן של גולן חצי מיליון לירות. השנה, ולמשך עוד שלוש שנים, עד תום החוזה, הוריד את חלקה של מ.ג.מ. ממיליון ל" רות מינימום לשנה ל-700 אלף לירות. הסיבה: מ.ג.מ. יצאה מעיסקי הסרטים, ואינה שולחת ארצה סרטים קופתיים. מ.ג.מ. הבטיחה לגולן 25 סרטים לשנה, אך שלחה רק 20. כן מפיץ גולן גם את סירטי הקונגולומראט נשיונאל ג'וראל, השרוי ב" קשיים. חברה זו, שבין ראשי בעלי-המ" ניות שלה מצויים פרנק סינאטרה ועוד אישים הקשורים קשר הדוק עם עולם ה" הימורים בארה"ב. ייתכן שבאמצעות קש" ריו אלה הגיע גולן לעיסוקו הנוכחי — הפקת שני סרטים על העולם התחתון ב" ארה"ב (ראה עמודים 34-35) האחד, לפקה יושלם תוך שלושה השבועות הקרובים ויוצג בקאן, ובמקביל הוא מפיץ עוד פיש" עון עם ג'ק פאלאנס וריצ'ארד נג'מין.

1973 לעומת 1972 מגלה כי ידיעות אח" רונות, החל מתקרב במידה מסוכנת ל" מעריב. בשנת 1973 פורסמו בידיעות אחרונות 960 אלף אינץ', לעומת 1.1 מיליון במעריב. ההכנסות ממודעות ב" שנת 1973 בידיעות אחרונות היו 31 מיל- יון לירות ובמעריב 40 מיליון. בשנת 1972 היו ההכנסות בידיעות אחרונות 21 מיליון לעומת 32 מיליון במעריב. הכנסות הארץ ממודעות בשנת 1973 היו 21 מיליון לירות, לעומת 15 מיליון לירות ב-1972. יש להביא בחשבון כי בשנת 1973 היו ארבעה חודשי שיתוק, בגלל המלחמה. השוואת הכנסות הארץ בינואר 1974 ממודעות (1.65 מיליון ל" רות) לעומת ינואר 1973 (1.5 מיליון ל" רות), מראה כי הארץ חולך ומתאושש ממשבר המלחמה בתחום המודעות.

מכתבים

קארנבל

באפריקה

"העולם הזה" 1902, "קארנבל באפריקה", על סיורי נשות קצי" נים וחיללים בעבר השני של תעלת-סואץ.

בהקשר לכתבה על נשות הקצינים והחיללים שהוזמנו לסיורים מאורגנים ב" אפריקה, טוב היו עושים אילו היו מז' מינים גם את בנות זוגם של חברי הנופלים והנעדרים.

אם הלוחמים אינם מוכנים לספר לנו איך יקרינו נפלו, לפחות היו מראים לנו על מה!

אסתר מ., תל-אביב

אחרי

הנסיגה

שמעתי כי בחוגי הליכוד גובר החשש שמא לאחר הנסיגה הבאה יהיה צורך להעלות את עצמות ב"גוריון ז"ל למדינת-ישראל.

יעקב טימברג, תל-אביב

קישון

מגיב

"העולם הזה" 1903, "אתה ותלירה — סרטים 73: מי הרוויח, מי הפסיד", על מצב הסרטים הישראליים ב-1973.

בכתבה הופיעה הפסקה הבאה:

"כאשר, למשל, סרטו של אפרים קישון השוטור אזולאי הוצג בניו-יורק, משך חמי- שה ימים, היה זה מול גדול ששלושה ימים היה הקולנוע סגור לרגל שיפוצים, ש" כן כמעט איש לא בא. יתר על כן: הביקורות היו קטליניות, ושאלו כיצד מעז משהו להביא דברים כאלו לפני אנשים תרבותיים."

קישון

פיננסית וזן מבחינה תרבותית.

להלן העובדות:

(1) הסרט השוטור אזולאי הוצג באחד מבתי-הקולנוע המוכרים בניו-יורק טינמה 11. במשך חמישה שבועות. בין 6.4.72 ו- 9.5.72, ולא במשך 5 ימים.

(2) הסרט הוצג כל יום, 5 הצגות ליום, בלי הפסד של יום אחד.

(3) הביקורות באמריקה היו מצויינות. מצורפים העתקים.

(4) הסרט הוצג ביותר ארצות בהצלחה גדולה מאשר כל סרט ישראלי אחר עד היום, וזכה במספר הפרסים הבינלאומיים הגדול ביותר בין כל הסרטים הישראליים.

אפרים קישון, תל-אביב

טעות

לעולם צורקת

"רשימת המיצרכים שחוקרא מונה מספקת 140% מכמות החלבון המומלצת למשפחה. לכן ניתן להפחית בצריכת הזונות כמו בשר, עוף ודגים, שהם אשר מייקרים את התפריט." (מטריב, 24.2.74).

מנחם בקר, גבעתיים

קוראים השוחחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות ניתנת למצרפים המר נות לכתביהם.